

sygn. akt. V K 3/18

PR 1 Ds 3472.2017, RKS 234/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

przy udziale oskarżyciela skarbowego Agnieszki Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniach 21 sierpnia 2018 r., 18 września 2018 r. sprawy:

J. Z.

syn A. i D.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności utrudniał osobom uprawnionym do przeprowadzenia czynności sprawdzających wykonanie czynności służbowych, poprzez niezłożenie w terminach do 06.10.2009r., do 15.12.2009r., do 15.06.2010r., oraz do 22.06.2010r. mimo wezwania Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. pisemnych wyjaśnień odnośnie przyczyn niezłożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2008 i 2009, oraz odnośnie przyczyn niezłożenia deklaracji dla podatku od towarów i usług za następujące okresy 06/2005r., 02/2006r., 04/2008r., 09/2008r., 11/2008r., 01-02/2010r.,

tj. o czyn z art. 83 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks

II. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w S., działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podał nieprawdę w złożonych w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w S. w dniach 25.02.2008r., 25.03.2008r., 25.04.2008r., 25.06.2008r., 25.07.2008r., 25.08.2008r., 25.09.2008r., 25.11.2008r. i 26.01.2009r. deklaracjach VAT-7 za styczeń, luty, marzec, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik i grudzień 2008r, czym naraził podatek na uszczuplenie w łącznej kwocie 11.387,00 zł,

tj. o czyn z art. 56 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks

III. uchylał się od opodatkowania przez to, że nie złożył w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w S. deklaracji VAT-7 za kwiecień, wrzesień i listopad 2008r. odpowiednio w terminach do dnia 26.05.2008r, 27.10.2008r i 29.12.2008r, czym naraził podatek na uszczuplenie w łącznej kwocie 7.685,00 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks

IV. pełniąc funkcję prezesa (...) Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) S. i w związku z tym działając na zasadzie faktycznego wykonywania w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, nie wpłaca na rachunek Urzędu Skarbowego w G. w terminie wynikającym z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012r., poz. 361 z późn. zm.), tj. w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, pobranych od pracowników zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych wykazanych w złożonej do tut. Urzędu deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2011, 2012, 2013r. (PIT-4R) dotyczącej spółki za następujące miesiące: sierpień 2011 r. w terminie płatności do 20.09.2011 r. w kwocie 144,00 zł, listopad 2011 r. w terminie płatności do 20.12.2011 r. w kwocie 45,00 zł, grudzień 2011 r. w terminie płatności do 20.01.2012r. w kwocie 141,00 zł, styczeń 2012r. w terminie płatności do 20.02.2012r. w kwocie 141,00 zł, luty 2012r. w terminie płatności do 20.03.2012r. w kwocie 141,00 zł, marzec 2012r. w terminie płatności do 20.04.2012r. w kwocie 261,00 zł, kwiecień 2012r. w terminie płatności do 21.05.2012r. w kwocie 141,00 zł, maj 2012r. w terminie płatności do 20.06.2012r. w kwocie 141,00 zł, czerwiec 2012r. w terminie płatności do 20.07.2012r. w kwocie 141,00 zł, lipiec 2012r. w terminie płatności do 20.08.2012r. w kwocie 181,00 zł, sierpień 2012r. w terminie płatności do 20.09.2012r. w kwocie 321,00 zł, wrzesień 2012r. w terminie płatności do 20.10.2012r. w kwocie 181,00 zł, październik 2012r. w terminie płatności do 20.11.2012r. w kwocie 181,00 zł, listopad 2012r. w terminie płatności do 20.12.2012r. w kwocie 260,00 zł, grudzień 2012r. w terminie płatności do 21.01.2013r. w kwocie 181,00 zł, styczeń 2013r. w terminie płatności do 20.02.2013r. w kwocie 185,00 zł, luty 2013r. w terminie płatności do 20.03.2013r. w kwocie 185,00 zł, marzec 2013r. w terminie płatności do 22.04.2013r. w kwocie 472,00 zł, kwiecień 2013r. w terminie płatności do 20.05.2013r. w kwocie 280,00 zł, maj 2013r. w terminie płatności do 20.06.2013r. w kwocie 280,00 zł, czerwiec 2013r. w terminie płatności do 22.07.2013r. w kwocie 185,00 zł, lipiec 2013r. w terminie płatności do 20.08.2013r. w kwocie 475,00 zł, sierpień 2013r. w terminie płatności do 20.09.2013r. w kwocie 185,00 zł, wrzesień 2013r. w terminie płatności do 21.10.2013r. w kwocie 285,00 zł, październik 2013r. w terminie płatności do 20.11.2013r. w kwocie 285,00 zł, listopad 2013r. w terminie płatności do 20.12.2013r. w kwocie 185,00 zł, grudzień 2013r. w terminie płatności do 20.01.2014r. w kwocie 185,00 zł,

i w związku z tym uszczuplił należną Skarbowi Państwa za ten okres kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych w wysokości 5.788,00 zł.

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

I. uznaje oskarżonego J. Z. za winnego popełnienia opisanych w pkt I – III przestępstw skarbowych z tą zmianą, że ustala, że w zakresie czynu II w wymienionych deklaracjach podał nieprawdę co do nabycia towarów i usług w styczniu, marcu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu, październiku i grudniu 2008 r., przez co naraził na uszczuplenie należny podatek na łączną kwotę 9118 zł, a także podał nieprawdę co do sprzedaży towarów i usług w styczniu i marcu 2008 r. przez co naraził na uszczuplenie należny podatek na łączną kwotę 484 zł i wymierza mu:

- za popełnienie przestępstwa skarbowego opisanego w pkt I, na podstawie art. 83 § 1 kks, karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 80 (osiemdziesiąt) zł,

- za popełnienie przestępstwa skarbowego opisanego w pkt II, na podstawie art. 56§ 2 kks, karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 80 (osiemdziesiąt) zł,

- za popełnienie przestępstwa skarbowego opisanego w pkt III, na podstawie art. 54§ 2 kks, karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 80 (osiemdziesiąt) zł,

II. na podstawie art. 39 § 1 kks wymierzone wyżej kary łączy w karę łączną 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny po 80 (osiemdziesiąt) zł,

III. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks umarza postępowanie w części dotyczącej czynu opisanego w pkt IV,

IV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49 poz. 223 ze zm.), opłatę w kwocie 320 (trzystu dwudziestu) zł,

sygn. akt V K 3/18

UZASADNIENIE

W dniu 1 sierpnia 2001 r. J. Z. rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...), której przeważającym przedmiotem było doradztwo w zakresie sprzętu komputerowego. Miejszem wykonywania działalności gospodarczej było miasto S., ul. (...). Będąc osobą fizyczną samodzielnie wykonującą działalność gospodarczą zobowiązany był składać do właściwego urzędu skarbowego deklaracje podatkowe za okresy miesięczne do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu (VAT-7).

Dowód:

akta kontroli skarbowej I (...):

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 196;

-zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON – k. 197.

co nabycia towarów i usług w styczniu, marcu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu, październiku i grudniu 2008 r., przez co naraził na uszczuplenie należny podatek na łączną kwotę 9118 zł, a także podał nieprawdę co do sprzedaży towarów i usług w styczniu i marcu 2008 r.

J. Z. złożył deklaracje VAT-7 za miesiące styczeń, luty, marzec, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik, grudzień 2008 wskazując w nich kwoty nabycia towarów i usług pomimo tego, że pomimo tego, że nie posiadał dowodów dokonania tych zakupów, a także wskazał je niezgodnie z danymi rejestru sprzedaży i zakupów. W ten sposób naraził na uszczuplenie należny podatek na łączną kwotę 9118 zł.

Ponadto w miesiącach styczeń i marzec 2008 przedsiębiorca podał także kwoty niezgodne z rzeczywistą kwotą sprzedaży towarów i usług. W ten sposób naraził na uszczuplenie należny podatek na łączną kwotę 484 zł. Mianowicie nie uwzględnił sprzedaży, co do której wystawił faktury VAT nr (...) z 3.01.2008 r. i (...)// (...) z 14.03.2008 r. Podatek VAT wynikający z tych faktur wynosił 440zł i 44 zł.

J. Z. mimo upływu terminu do złożenia deklaracji podatkowych za okres kwiecień 2008 wrzesień 2008 i listopad 2008 nie złożył właściwemu Naczelnikowi Skarbowemu deklaracji VAT-7.

W toku wykonywania obowiązków służbowych Komisarz Skarbowy Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. ustalił, że J. Z. nie złożył zeznania PIT-36 za rok 2008. W związku z powyższym wystosował w dniu 9 lipca 2009 r. do J. Z. wezwanie do złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku 2008 oraz do złożenia wyjaśnień lub przedstawienia dowodu potwierdzającego złożenie tego zeznania. Pismo zostało wysłane na adres wykonywania działalności gospodarczej podatnika, nie zostało ono jednak podjęte. W dniu 16 września 2009 r. Komisarz Skarbowy ponowił wezwanie, które w dniu 29 września 2009 r. zostało odebrane przez siostrę J. Z., która przekazała pismo adresatowi. W toku dalszych czynności wyjaśniających Komisarz Skarbowy ustalił, że J. Z. nie złożył również zeznania PIT-36 za rok 2009. Pismem z dnia 10 czerwca 2010 r. podatnik został ponownie wezwany do złożenia zeznania

za lata 2008 – 2009. Wezwanie zostało doręczone dnia 15 czerwca 2010 r. O. Z.. W tym samym czasie D. Podatku VAT Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. prowadził czynności sprawdzające wobec J. Z. w związku z niezłożeniem deklaracji dla podatku od towarów i usług vat (VAT-7) za następujące okresy: 02/2005 r., 02/2006 r., 04/2008 r., 09/2008 r., 09/2008 r., 01-02/2010 r. Pomimo licznych wezwań z dnia 30 sierpnia 2007 r., 12 czerwca 2009 r., 30 listopada 2009 r. oraz z dnia 26 maja 2010 r. J. Z. nie wyjaśnił przyczyn niezłożenia deklaracji mimo, iż wezwania, z wyjątkiem wezwania z dnia 12 czerwca 2009 r. były podejmowane przez D. Z. i przekazywane adresatowi. J. Z. będąc w dniu 20 lipca 2010 r. w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w S. osobiście zapoznał się z treścią wezwania. J. Z. nie odpowiedział jednak na żadne z wezwań.

Na podstawie upoważnienia do kontroli Nr (...) z dnia 27 kwietnia 2011 r. udzielonego przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. funkcjonariusze Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. przeprowadzili kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności rozliczania się J. Z. z budżetem państwa z tytułu podatku od towarów i usług za okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2011 r. wszczęto wobec J. Z. postępowanie podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące od stycznia do grudnia 2008 r. Przedmiotowe postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji, w której Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. określił J. Z. kwotę zobowiązania podatkowego za miesiące od stycznia do grudnia 2008 r.

Dowód:

- zeznania świadka K. P. - k.14-15;
- wezwanie z dnia 26.05.2010 r. – k. 36;
- wezwanie z dnia 30.11.2009 r. – k. 37;
- wezwanie z dnia 12.06.2009 r. – k. 38;
- wezwanie z dnia 30.08.2007 r. – k. 39 - 40;
- pismo z dnia 1.10.2010 r. działu (...) Urzędu Skarbowego w S. – k. 35.
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 455;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 456;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 457-458;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 459;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 460;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 461;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 462;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 463;
- deklaracja dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za (...) – k. 464;
- decyzja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. – k. 204-211;
- decyzja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. – k. 212-217;

akta kontroli skarbowej I (...)/ (...):

- postanowienie Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w S. – k. 1;

J. Z. pełnił funkcję prezesa zarządu i zajmował się na tej podstawie sprawami gospodarczymi spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w S..

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. pobrała zaliczki na podatek dochodowy od osób, które zatrudniała i zadeklarowała je w deklaracjach złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w G.. Zaliczki w kwocie 5788,00 zł nie zostały wpłacone. W szczególności nie zostały wpłacone zaliczki za miesiące:

- sierpień 2011 r. w terminie płatności do 20.09.2011 r. w kwocie 144,00 zł,
- listopad 2011 r. w terminie płatności do 20.12.2011 r. w kwocie 45,00 zł,
- grudzień 2011 r. w terminie płatności do 20.01.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- styczeń 2012r. w terminie płatności do 20.02.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- luty 2012r. w terminie płatności do 20.03.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- marzec 2012r. w terminie płatności do 20.04.2012r. w kwocie 261,00 zł,
- kwiecień 2012r. w terminie płatności do 21.05.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- maj 2012r. w terminie płatności do 20.06.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- czerwiec 2012r. w terminie płatności do 20.07.2012r. w kwocie 141,00 zł,
- lipiec 2012r. w terminie płatności do 20.08.2012r. w kwocie 181,00 zł,
- sierpień 2012r. w terminie płatności do 20.09.2012r. w kwocie 321,00 zł,
- wrzesień 2012r. w terminie płatności do 20.10.2012r. w kwocie 181,00 zł,
- październik 2012r. w terminie płatności do 20.11.2012r. w kwocie 181,00 zł,
- listopad 2012r. w terminie płatności do 20.12.2012r. w kwocie 260,00 zł,
- grudzień 2012r. w terminie płatności do 21.01.2013r. w kwocie 181,00 zł,
- styczeń 2013r. w terminie płatności do 20.02.2013r. w kwocie 185,00 zł,
- luty 2013r. w terminie płatności do 20.03.2013r. w kwocie 185,00 zł,
- marzec 2013r. w terminie płatności do 22.04.2013r. w kwocie 472,00 zł,
- kwiecień 2013r. w terminie płatności do 20.05.2013r. w kwocie 280,00 zł,
- maj 2013r. w terminie płatności do 20.06.2013r. w kwocie 280,00 zł,
- czerwiec 2013r. w terminie płatności do 22.07.2013r. w kwocie 185,00 zł,
- lipiec 2013r. w terminie płatności do 20.08.2013r. w kwocie 475,00 zł,
- sierpień 2013r. w terminie płatności do 20.09.2013r. w kwocie 185,00 zł,

- wrzesień 2013r. w terminie płatności do 21.10.2013r. w kwocie 285,00 zł,
- październik 2013r. w terminie płatności do 20.11.2013r. w kwocie 285,00 zł,
- listopad 2013r. w terminie płatności do 20.12.2013r. w kwocie 185,00 zł,
- grudzień 2013r. w terminie płatności do 20.01.2014r. w kwocie 185,00 zł.

Dowód:

- deklaracja PIT-4R o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za rok 2011 – k. 315;
- deklaracja PIT-4R o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za rok 2012 – k. 316;
- deklaracja PIT-4R o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za rok 2013 – k. 324-325;
- informacja z dnia 25.02.2012 r. działu rachunkowości Podatkowej Urzędu Skarbowego w G. z załącznikami – k. 238;
- informacja z dnia 04.09.2013 r. działu rachunkowości Podatkowej Urzędu Skarbowego w G. z załącznikami – k. 275-279;
- informacja z dnia 21.05.2014 r. działu rachunkowości Podatkowej Urzędu Skarbowego w G. z załącznikami – k. 288-289;

J. Z. świadczy usługi w zakresie systemów wentylacji i klimatyzacji, z czego uzyskuje dochód netto około 2000 zł. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany.

Dowód:

- dane wskazane przez J. Z. co do swojej osoby – k. 492,
- informacja K. – k. 440.

Oskarżony nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że składał dokumenty zgodnie ze swoją wiedzą i świadomością. Podczas kontroli skarbowej wyjaśnił, że pozostałe dokumenty zostały skradzione. Nie ma wiedzy czemu nie odbierał i nie składał wyjaśnień odnośnie podatku dochodowego za lata 2009, 2010. Jeżeli jednak ich nie złożył to dlatego, że działalność nie przynosiła dochodu, a składanie deklaracji byłoby niecelowe. Oskarżony wyjaśnił również, że „może” nie dostał pisma z urzędu wzywającego go do wyjaśnień. O. Z. nie przekazywała mu żadnych wezwań, gdyż oskarżony ma z siostrą ograniczony kontakt, nie widywali się od lat, „nie sądzi” aby przekazywała mu jakieś wezwania, bo gdyby dostał jakieś pisma z urzędu na pewno by ich nie zignorował. Odnośnie zarzutu drugiego oskarżony wyjaśnił, że prowadzi działalność gospodarczą od kilku lat i na dzień składania deklaracji były one prawdziwe. W momencie kontroli nie miał wymaganych dokumentów kosztowych i zakupowych, gdyż zostały one zabrane przez nieformalnego współnika, z którym oskarżony współpracował w latach 2008 – 2010. Nie złożył zawiadomienia o kradzieży dokumentów, gdyż tego nie dopilnował. J. Z. przyznał, że w deklaracjach mogły pojawić się tego typu niezgodności, że zostały zaksięgowane faktury sprzedażowe, które powinny być zarejestrowane w innym miesiącu, lecz nie był to celowe zaniżanie czy zawyżanie podatku. W kwestii trzeciego zarzutu oskarżony wyjaśnił, że deklaracje vatowskie były zerowe i dlatego je zignorował, a co do czwartego z zarzutów wyjaśnił, że postępowanie zostało umorzone, a zaliczki ostatecznie zostały odprowadzone do Urzędu Skarbowego w G..

Przedstawiona przez oskarżonego linia obrony nie może być przed Sąd zaakceptowana. Oskarżony nie podał żadnych powodów niezłożenia w wyznaczonych terminach wyjaśnień odnośnie przyczyn niezłożenia zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2008 i 2009, oraz odnośnie przyczyn niezłożenia deklaracji podatkowej od towarów i usług za następujące okresy 06/2005r., 02/2006r., 04/2008r., 09/2008r., 11/2008r., 01-02/2010 r. Wezwania wystosowane do oskarżonego, były wysyłane na adres, który sam oskarżony wskazał jako

adres prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Co więcej adres ten był tożsamy z adresem zamieszkania oskarżonego. Większość wezwań została doręczona dorosłemu domownikowi – siostrze lub matce oskarżonego i jak wynika z zeznań K. P.- zostały przekazane oskarżonemu. Ponadto, jak wynika z pisma z dnia 1.10.2010 r. działu (...) Urzędu Skarbowego w S. oskarżony w dniu 10 lipca 2010 r. osobiście zapoznał się z treścią wezwania, a mimo to w dalszym ciągu nie przedłożył żądanych przez organ podatkowy dokumentów. Nie potwierdziła się również wersja oskarżonego dotycząca kradzieży dokumentów przez M. S.. Należy zauważyć, że J. Z. nie pojął żadnych czynności związanych z tym czynem, nie zawiadomił organów ścigania ani nawet urzędu skarbowego. Oskarżony przedstawia się jako doświadczony przedsiębiorca, któremu znane są zasady prowadzenia księgowości firmy, z drugiej zaś przyznaje, że ignoruje deklaracje, które nie wykazywałyby dochodu uznając, że złożenie ich do Urzędu Skarbowego nie byłoby celowe. Ustawa podatkowa, nie uzależnia jednak obowiązku składania deklaracji podatkowych od subiektywnych odczuć podatnika dotyczących ich ceowości.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka K. P.. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego, wykonywała swoje czynności służbowe i nie miała żadnego interesu w obciążaniu oskarżonego. Nie było zatem podstaw do kwestionowania prawdziwości jej zeznań.

Wiarygodne okazały się również dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby w ramach ich obowiązków służbowych, nie były kwestionowane przez strony i nie zaistniały okoliczności, które nasuwałyby wątpliwości co do ich autentyczności.

Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nakazywał uznać oskarżonego za sprawcę czynów opisanych w punktach I – III części wstępnej wyroku. O umyślnym działaniu oskarżonego, świadczy to, iż znając obowiązujące przepisy podatkowe nie wykonał ciężących na nim obowiązków zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług.

Odpowiedzialności za występki stypizowany art. 83 §1 kks podlega ten kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub czynności audytowych udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, w szczególności kto wbrew żądaniu tej osoby nie okazuje księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub księgę lub inny dokument niszczy, uszkadza, czyni beużytecznymi, ukrywa lub usuwa.

Czynności sprawdzające są sformalizowaną procedurą podatkowa podejmowaną przez organ podatkowy z urzędu. Mają one na celu m. in. sprawdzanie terminowości składania deklaracji, stwierdzenie formalnej poprawności dokumentów oraz ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Bez wątpienia obowiązek ustalenia stanu faktycznego i zebrania odpowiednich dowodów obciąża organ podatkowy, jako prowadzącego postępowanie, niemniej jednak nie zwalnia to podatnika od obowiązku przekazania organowi podatkowemu żądanych informacji. Istnieją bowiem informacje, które są wyłącznie w posiadaniu podatnika i uzyskanie ich bez jego udziału nie jest możliwe. W niniejszym stanie faktycznym organ podatkowy, po ustaleniu, że J. Z. nie złożył zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2008 i 2009, oraz deklaracji podatkowych od towarów i usług za okresy 06/2005r., 02/2006r., 04/2008r., 09/2008r., 11/2008r., 01-02/2010r. wezwał go do pisemnych wyjaśnień odnośnie przyczyn swego zaniechania. Mimo skutecznych doręczeń kierowanych na adres prowadzenia działalności gospodarczej oraz osobistym zapoznaniem się przez oskarżonego z treścią wezwania wymagane dokumenty nie zostały przez niego dostarczone, czym utrudnił osobom uprawnionym do przeprowadzenia czynności sprawdzających wykonanie czynności służbowych.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, że oskarżony dopuścił się w ten sposób występkę z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Z uwagi na poczynione w sprawie ustalenia faktyczne Sąd dokonał modyfikacji opisu czynu przypisanemu oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia poprzez uszczegółowieniu okoliczności, co do których oskarżony podał nieprawdę w złożonych deklaracjach. Sąd uwzględnił dane wynikające ze złożonych przez oskarżonego deklaracji uznając, że oskarżony bezprawnie pomniejszył podatek o podatek naliczony od zakupów pomimo tego, że nie posiadał

dowodów dokonania tych zakupów. Zrobił to również niezgodnie z rejestrem zakupów. W ten sposób podał w deklaracjach nieprawdę odnośnie zobowiązania podatkowego. Oskarżony w deklaracjach za styczeń i marzec 2008 r. nie uwzględnił sprzedaży, co do której wystawił faktury VAT nr (...) z 3.01.2008 r. i 10/3// (...) z 14.03.2008 r. Podatek VAT wynikający z tych faktur wynosił 440zł i 44 zł.

J. Z. się w ten sposób przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Art. 54 § 2 kks przewiduje odpowiedzialność karną płatnika, który uchylając się od opodatkowania nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie.

Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że oskarżony nie złożył deklaracji VAT – 7 za kwiecień, wrzesień i październik 2008 r., uszczuplając tym samym należność publicznoprawną łącznie o 7.685,00 zł.

Nie ma zatem żadnych wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa karno-skarbowego z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks .

Odnosząc się do czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia, wykroczenia skarbowego zakwalifikowanego z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, stwierdzić należy, że co do tego czynu zaistniała negatywna przesłanka procesowa. Zgodnie z art. 51 § 1 i 2 kks karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego wykroczenia skarbowego ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Przy czym przepisy art. 44 § 2-4 kks stosuje się odpowiednio.

Czyn opisany w punkcie IV aktu oskarżenia J. Z. popełnił w okresie od 20 września 2011 roku do 20 stycznia 2014 roku. Wobec faktu, iż do wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 kks stosuje się odpowiednio art. 44 § 3 kks czyli bieg wykroczenia skarbowego polegającego na uszczupleniu należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności, należy uznać, że na gruncie niniejszej sprawy, zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w postaci przedawnienia karalności, co obligowało Sąd do umorzenia postępowania w zakresie czynu czwartego.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn Sąd kierował się treścią art. 12 § 2 kks i art. 13 § 1 kks.

Przy wymiarze kary wzięto pod uwagę wartość uszczuplenia należności podatkowej, okoliczności utrudniania czynności wyjaśniających tj. brak reakcji poimy kilkukrotnych wezwań oraz okres za jaki należność podatkowa nie została uiszczona, a nadto właściwości osobiste oskarżonego, i jego sytuację majątkową. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał jego dotychczasową niekaralność.

- za czyn opisany w pkt I, na podstawie art. 83 § 1 kks, kara 20 stawek dziennych grzywny po 80 złotych,
- za czyn opisany w pkt II, na podstawie art. 56 § 2 kks, kara 20 stawek dziennych grzywny po 80 złotych,
- za czyn opisany w pkt III, na podstawie art. 54 § 2 kks, kara 20 stawek dziennych grzywny po 80 złotych.

Tak ukształtowany wymiar kary jest zdaniem Sądu sankcją sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą elementy przedmiotowe, jak też podmiotowe charakteryzujące czyny oskarżonego. Oskarżony będąc osobą dorosłą, prowadząc działalność gospodarczą od 7 lat , zdawał sobie sprawę z ciężących na nim obowiązków podatkowych, jak również rozumiał istotę podatku VAT, z którym spotkać się musiał każdy przedsiębiorca. Miał również świadomość obowiązku rzetelnego sporządzania deklaracji i wypełnienia innych obowiązków podatnika, które naruszył. Tym samym nie ma wątpliwości, że chciał popełnić czyny zabronione w rozumieniu art. 4 § 2 kks.

Przy ustaleniu stawki dziennej, sąd kierował się przesłankami z art. 23 ust. 3 kks. Została ona ustalona na stosunkowo niskim poziomie 80 złotych, przy uwzględnieniu warunków osobistych i rodzinnych oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowych.

Wymienione kary połączono w karę łączną 40 stawek dziennych grzywny po 80 złotych. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara, pozwoli na wpojenie oskarżonemu podstawowych norm społecznych, takich jak konieczność przestrzegania porządku prawnego i płacenia podatków. Będzie czynnikiem odstrasżającym oskarżonego oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów.

W sprawie nie ujawniły się okoliczności, które nakazywałyby uznać, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe, dlatego też obciążono oskarżonego tymi kosztami i wymierzono mu opłatę przewidzianą w sprawach karnych.